

[Bertel Haarder]

Man må konkludere, at et parlamentarisk flertal, som stadig eksisterer, har udtalt sig til fordel for en bevarelse af latin i uændret omfang i ungdomsskolen.

Derfor bør ministeren afholde sig fra at røre ved cirkulæret.

Hvis hun alligevel ønsker at gøre det, bør hun først klarlægge sin parlamentariske dækning, hvis hun vil undgå, at sagen bliver rejst i form af et forslag til folketingsbeslutning.

Om det sidste vil ske, afhænger ganske af ministerens svar på dette spørgsmål.

Besvarelse (13/2 80):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Ifølge § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om fritidsundervisning m. v. gives der i ungdomsskolen prøveforberedende undervisning efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren. I lovforslagets bemærkninger blev det oplyst, at bestemmelserne om ungdomsskolen byggede på en betænkning fra et af undervisningsministeren nedsat pædagogisk arbejdsudvalg, hvor bl. a. arbejdsmarkedets organisationer samt Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening var repræsenteret. I sin indstilling om den prøveforberedende undervisning udtalte udvalget, at man fandt det nødvendigt, at der inden for ungdomsskolens rammer kan tilbydes unge en undervisning i fag, de ikke har modtaget undervisning i i folkeskolens 8. hovedskoleklasse, 9. klasse og/eller 10. klasse, med adgang til efterfølgende prøve, der skulle være identisk med folkeskolens. Udvalget udtalte endvidere, at det ikke var hensigten, at den ene skoleform skulle nyde fortrin, men at det principielt måtte fastholdes, at elevens almindelige skolegang går forud for ungdomsskolens supplerende undervisning.

I de regler, som ministeriet siden har fastsat, senest i cirkulære af 7. juli 1976 om prøveforberedende undervisning i ungdomsskolen, har man fastholdt dette princip om, at det ikke skulle være muligt i ungdomsskolen at indstille sig til folkeskoleprøver på et tidligere tidspunkt, end det kunne lade sig gøre i folkeskolen.

Blandt andet dette er baggrunden for mit svar af 28. juni 1979 til folketingets uddannelsesudvalg, som jeg således fortsat må henholde mig til. Men problemet er mere kompliceret, end det måske umiddelbart kan sy-

nes og det er muligt at redegøre for inden for rammerne af denne besvarelse.

Jeg er imidlertid villig til i et samråd med folketingets uddannelsesudvalg at drøfte sagen nærmere.

Spm. nr. 363

Til ministeren for offentlige arbejder (1/2 80) af:

Poulsgaard (FP):

»Kan ministeren oplyse, om alle DSB-ansatte og eventuelt deres pårørende har frirejser med DSB, og i bekræftende fald oplyse, hvor mange personer det drejer sig om, hvor stort et tab det giver for DSB samt, hvorvidt dette frynsegode er beskattet?«

Begrundelse

I TV-Aktuelts udsendelse blev der sat kraftigt fokus på, at bestyrelsesmedlemmer i selskaberne får deres strøm til nedsat pris, og dette er da angribeligt.

Skal man til at pille ved disse forskellige frynsegoder, må man imidlertid også belyse forholdene andre steder.

Besvarelse (12/2 80):

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

DSBs tjenestemænd og timelønnede fastansatte har fribefordring for deres egen person. Tjenestemænd, der er ansat på prøve, opnår dog først fribefordring efter 1 års ansættelse. Denne gruppe af DSB-ansatte omfatter ca. 16.000 personer.

Alle tjenestemænd (undtagen prøveansatte) og timelønnede fastansatte ved DSB har fribefordring for deres ægtefæller og børn således, at familien i alt får 12 frirejser årlig. Fribefordring af børn kan i almindelighed kun opnås indtil disses fyldte 18. år.

DSB-ansatte, der beskæftiges efter overenskomster mellem DSB henholdsvis finansministeriet og en række fagforbund, deres ægtefæller og eventuelle hjemmeværende børn under 18 år ydes i begrænset omfang frirejser. Forudsætningen er dog, at den overenskomstansatte har været beskæftiget ved DSB i et omfang svarende til 3 års heltidsbeskæftigelse. Denne gruppe af DSB-ansatte omfatter i alt ca. 3.000 personer.